

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

P. Mortensen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte angående lovforslaget om indfødsrets meddelelse.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om midlertidig ændring af lov nr. 62 af 24. april 1903 om højere almenskoler m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 9; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3075).

Lovforslaget sættes til forhandling.

H. P. Johansen: På mit partis vegne kan jeg i alt væsentligt anbefale det lovforslag, som her er til første behandling, og som tager sigte på at give en bemyndigelse med hensyn til pædagogisk forsøgsarbejde i skolens real- og gymnasieklasser.

Jeg kan straks sige, at jeg ikke har ret mange bemærkninger at knytte til lovforslaget, fordi jeg nærmest anser forslaget for en videreførelse af en lovgivning, som allerede er gennemført på tilsvarende områder. Det kan således nævnes, at Hartvig Frisch som minister i 1948 gennemførte en lov, der åbnede adgang til forsøgsarbejde ved seminarier, et forsøgsarbejde der til dato ingenlunde har virket revolutionerende, men alligevel har ført et og andet værdifuldt med sig, og to år senere, i 1950, fremsatte samme minister et lovforslag vedrørende forsøgsarbejde i folkeskolen, og også dette lovforslag blev gennemført. Set på baggrund af disse love må det vistnok siges at være naturligt, at der gives en lignende frihed for lærere, der

arbejder i real- og gymnasieklasser. Hvor lidt eller hvor meget, lovændringen vil komme til at betyde, afhænger naturligvis af, om der er en virkelig trang til nye arbejdsformer i disse klasser. Det er et spørgsmål, som fremtiden må give svar på.

Selve lovforslagets paragraffer er meget hurtigt gennemlæst, idet de ikke udgør mere end en halv snes linier alt i alt, men ser man ikke alene på lovforslaget, men også på bemærkningerne og bilagene hertil samt på ministerens fremsættelsestale, vil man opdage, at forslaget alligevel rummer ikke så ganske få problemer. Man ser, at der her er tale om en bemyndigelseslov af midlertidig karakter, men en bemyndigelseslov, der indeholder visse begrænsninger. For det første bestemmes det, at den nugældende uddannelsestid ikke må afforkortes; det vil altså sige, at gymnasiet stadigvæk skal være 3-årigt og realklassen stadig 1-årig. For det andet skal den regel gælde, at forsøgsarbejdet ikke må forringe resultatet af undervisningen. Nu er dette selvfølgelig let sagt og skrevet; det er noget sværere at kontrollere reglens overholdelse i praksis. For det tredje skal jeg nævne, at de stedlige skolemyndigheder — det gælder altså for de kommunale skoler — skal erklære sig om forsøgsplanerne, inden de indsendes til ministeriet, og jeg vil mene, at det har ikke ringe værdi, at de kommunale myndigheder får lejlighed til at se på disse forslag, inden der træffes afgørelse. Det er naturligvis også en begrænsning, at ministeriet skal godkende alle forsøgsplaner; efter min mening er der egentlig to sider ved denne godkendelse: den medfører en begrænsning i skolens frihed, men giver også noget af en garanti for, at forsøgene ikke kører løbsk. Det ligger vel også i sagens natur, at den endelige afgørelse må træffes af ministeriet, når staten nu engang ofrer så mange penge på skolevæsenet, som tilfældet er.

Det er som sagt den tredje bemyndigelseslov angående pædagogisk forsøgsundervisning, der her er tale om at gennemføre i løbet af ganske få år, og såvidt jeg kan se, ligger dette lovforslag stort set på linie med de to andre bemyndigelseslove, som foregående ministre har gennemført. Jeg har egentlig det indtryk, at disse love er præget af en vis forsigtighed og ikke